

Lisäksi vastaajan Executive Board ei ollut toimivaltainen antamaan Staff Rulesin kohtia 1.4.2, 1.4.3 ja 1.4.7. Sillä ei ollut myöskään toimivaltaa hylätä hakemusta työehtosopimussääntönsä ottamisesta työehtoihin EKP:n neuvoston päätöksellä. Kantajien niitä koskevia vaatimuksia ei voitu hylätä vastaajan varapääjohtajan toimella.

Päätöstä ei ole kantajien käsityksen mukaan riittävästi perusteltu. Päätöksessä rajoitetaan ainoastaan toteamaan, että vastaaja ei pidä kantajien esittämiä seikkoja paikkansapitävinä. Siinä ei esitetä, mihin seikkoihin vastaaja tukee kantansa.

SCI UK Limitedin 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-239/00)

(2000/C 335/85)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

SCI UK Limited (Irvine, Yhdistynyt kuningaskunta) on nostanut 28.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Leslie Allen asianajotoimistosta Ernst & Young, Lontoo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 29.6.2000 tekemän päätöksen (K(2000) 1684 lopull.), joka oli osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle ja joka koski tuontitullin palautushakemusta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toi maahan tietokoneensia, mukaan lukien japanilaisia alkuperää olevia DRAM-piirejä (dynamic random access memory). Neuvoston asetuksen N:o 2112/90⁽¹⁾ mukaan tuoneista oli perittävä 60 prosentin suuruinen polkumyöntullia, jota ei kuitenkaan kanneta siinä tapauksessa, että japanilaisten valmistajien antamat hintavakuutusasiakirjat esitetään. Rikostutkinnan seurauksena ilmeni, että jotkin kantajalle annetut todistukset olivat eri syistä pätemättömiä ja että niitä oli käytetty vilpillisesti. Yhdistyneen kuningaskunnan tullilaitos esitti tämän vuoksi kantajalle maksamattoman polkumyöntullin määräisen jälkitullausvaateen. Myöhemmin Ison-Britannian viranomaiset tekivät komissiolle hakemuksen, jotta tämä tekisi päätöksen siitä, oliko tuontitullien palauttaminen oikeutettua asetuksen N:o 1430/79⁽²⁾ 13 artiklan nojalla. Kyseinen hakemus hylättiin kiistan kohteena olevalla päätöksellä.

Kantajan mukaan tässä tapauksessa täyttyvät 13 artiklassa asetetut kaksi edellytystä eli erityiset olosuhteet ja ilmeisen huolimattomuuden tai vilpillisyyden puuttuminen. Yhtiön mielestä nimenomaan japanilainen valmistaja ei suorittanut asianmukaisesti hintavakuutustoimenpidettä. Kantaja toimi huolellisen miehen tavoin ja joutui vailla omaa syytään huijauksen uhriksi.

Lisäksi komissio laiminlöi velvollisuutensa valvoa tehokkaasti hintavakuutustoimia. On kohtuutonta edellyttää kantajan kärsivän vahingon, jota ei olisi syntynyt, jos komissio ja japanilaiset valmistajat olisivat asianmukaisesti huolehtineet velvoitteistaan hintavakuutustoimissa määritellyllä tavalla.

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyöntullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynamic random access memories), tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23 päivänä heinäkuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2112/90 (EYVL 1990, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai niistä vapauttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79 (EYVL 1979, L 175, s. 1).

Compagnia Lavoratori Portuali s.c.a r.l:n ym. 14.9.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Yhdistetyt asiat T-242/00, T-243/00, T-257/00, T-258/00, T-259/00, T-265/00 ja T-267/00)

(2000/C 335/86)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Compagnia Lavoratori Portuali s.c.a r.l ym. ovat nostaneet 14.9.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Andrea Bortoluzzi ja Chiara Montagner, Venezia.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen 2000/394/EY 1 ja 2 artiklan
- toissijaisesti kumoaa saman päätöksen 5 artiklan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità vastaan vastaan komissio ja asiassa T-235/00, Codess Sociale ym⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.